Kurdistan li dilê min ne wek nav e,
Ew evîn ne bi gotinan tê temamkirin,
Di her gavê jiyanê de
dengê dilê min e,
Evîna min bo
Kurdistanê
Nivîskar: Ibrahim Haidar
Bi rastî rêya min e,
Bi rastî rêya
min e,
min e,
Ibrahim Haidar
-bi rêya evînè ŭ jíyanè

Evîna min bo Kurdistanê

Ibrahim Haidar

Sernavê Pirtûkê

📘 Dêrî Pirtûkê

Writer : Ibrahim Haidar
Nivîskar: Îbrahîm Heyder

Ibrahim Haidar
-bi rêya evînê û jiyanê

Weşan:
2026

Cure:
Pirtûkê nivîsar û helbestan

Çapa Digital - 2026 - IDP

IH • P001 • S01 • K001 • 2026

Pêşkêşî

Ev pirtûk ji bo wan kesan e ku evîna welatê xwe di dilê xwe de diparêzin,
ji bo wan ku rûmeta xwe dizanin,
û ji bo wan ku hêza bêdeng a peyv û gotinan bi dilê xwe vedixwînin.

Pêşgotin

"Evîna min bo Kurdistanê" sererast rêwiyek e di nav peyv, bîranîn, felsefe, evînê bo welat û nasnameya Kurdî de.
Di hundirê wê de, nivîsarên kurt, beşên helbestî,
û stranên ku rûh û tecrubeyên nivîskar têne xuyang kirin,
ji bo wan kesan ku dixwazin xwe, jiyan û welatê xwe fêm bikin.

Navarok

Pêşkêşî 4
Pêşgotin 5
Navarok 6
Beş 01 — Nivîsarên Dirêj 01 8
Beş 02 — Nivîsarên Dirêj 02 11
Beş 03 — Nivîsarên Dirêj 03 13
Beş 04 — Nivîsarên Dirêj (Kurte) 04 16
Beş 05 — Evîn, Hêvî, Birîn 19
Beş 06 — Jiyan, Ronahî, Xewn 21
Beş 07 — Jin, Jiyan, Azadî 23
Beş 08 — Welat, Ziman, Rûmet 25
Beş 09 — Qêrîna Rûmetê 28
Beş 10 — Stran — Kurd Im Ez 30
Beş 11 — Gotinên ku dilê min hejandin 32
Dawî 33
Derbarê Nivîskar 34

Evîna min bo Kurdistanê
ne tê gotin bi çend gotinan...
ew destpêka çîrokekê ye.
— bi rêya evinê û jiyanê
Ibrahim Haidar

Beş 01 — Nivîsarên Dirêj 01

Evîna min bo Kurdistanê ne şert e û ne dem e.
Ne bi şertên jiyanê tê şertkirin,
ne bi rojek an demek taybet girêdayî ye.
Ew hestek e ku li ser şertan radiweste,
bi şertan nayê girtin û bi şertan nayê şertandin.

Ew dengê dilê min e,
dengê ku di nav bêdengiyê de diaxive,
dengê ku di nav qelebalixiyê de
xwe bi hêdî diyar dike.

Di her gavê jiyanê de bi min re ye,
di her gavê ku ez dimeşim an diseknim,
wek hevriyek bênav ku tu carî min nehêle bi tenê.

Ev evîn
ne tenê bîranîn e,
ne wêneya rojên borî ye ku li rûhê min hatine hişkirin.
Ew riyek e ku ez pê dimeşim,
riyeke dirêj, bi caran giran,
lê her gav bi ronahîyeke veşartî tije ye.

Her çend dirêj be,
her çend giran be,
ez dizanim ku ev rê
bi rastî rêya min e.

Kurdistan
li dilê min ne tenê nav e,
ne tenê axek li ser nexşeyê.
Ew welatek e ku ez tê de xwe dibînim
bi hemû wateyên xwe.

Di hêsanî û di êşê de,
di kêf û di birînan de,

Kurdistan bi min re dimîne,
wek hestek ku ji min ne veqetîne.

Dibêjin evîn mirovan helbestvan dike,
û bi rastî evîna min bo Kurdistanê
min fêr kir ku bi helbestan biaxivim.

Ne ji bo hunerê tenê,
lê ji bo ku dilê xwe biparêzim,
ji bo ku bêdengî bibêjim,
û gotinên nehatine gotin
bi rêzikên hestê veguherînim.

Lê ev evîn
ne gotin e ku bi asanî bê gotin,
ne helbest e ku bi rêzikên kurt bê girtin.
Ew hestek e ku bi şertan nayê girtin
û bi sînorên zimanê re razî nabe.

Ew bi qirînê xwe nîşan nade,
lê bi manê, bi sebrê, bi berxwedanê.

Evîna min bo Kurdistanê
jiyanek e ji dilê xwe,
jiyanek ku bi hêvî dest pê dike
û bi sebr û berxwedanê berdewam dike.

Ew li dil radiweste
wek kokên darê ku di axê de bi hêz rûniştine;
bi hêsanî nayê şikandin,
bi dem nayê qediya.

Çimkî ev evîn
ne şert e,
ne şertname ye,
ne şertên din hene.

Ew ne têkildarî ye ku rojê bê û sibê biçe.

Ev tenê evîn e…
evîna ku ez pê dimeşim,
evîna ku min çêkir,
û ku ew jî min çêkir.

Û her carî,
bêyî qediya xwe,
destpêka çîrokek nû ye.

Beş 02 — Nivîsarên Dirêj 02

Evîna ku min helbestvan kir

Dibêjin evîn mirovan helbestvan dike،

û bi rastî evîna min bo Kurdistanê

min fêr kir ku bi helbestan biaxivim،

ne ji bo hunerê tenê،

lê ji bo ku dilê xwe biparêzim.

Ev evîn

min fêr kir ku bêdengî bibêje،

ku gotinên nehatine gotin

bi rêzikên hestê veguherînim.

Lê ev evîn

ne gotin e ku bi asanî bê gotin،

ne helbest e ku bi rêzikên kurt bê girtin.

Ew hestek e ku bi şertan nayê girtin،

û bi sînorên zimanê re razî nabe.

Evîna min bo Kurdistanê

jiyanek e ji dilê xwe،

jiyanek ku bi hêvî dest pê dike

û bi sebr û berxwedanê berdewam dike.

Ew evînek bi hêz e،

ne bi qirînê،

lê bi manê.

Ev evîn

ne têkildarî ye ku rojê bê û sibê biçe،

ne şert e ku şertên wê biguherin.

Ew tiştek e ku li dil radiweste،

wek kokên darê ku di axê de

bi hêz rûniştine.

Bi hêsanî nayê şikandin،

bi dem nayê qediya.

Çimkî ev evîn

ne şert e،

ne şertname ye،

ne şertên din hene.

Ev tenê evîn e…

evîna ku min çêkirim،

û ku ew jî min çêkir.

Beş 03 — Nivîsarên Dirêj 03

(Versiyona facebook)

Evîna min bo Kurdistanê
ne şert e û ne dem e.
Ne tê şertkirin bi şertên jiyanê,
û ne girêdayî ye bi rojek an demek taybet.
Ew dengê dilê min e,
dengê ku di nav bêdengiyê de diaxive,
dengê ku di nav qelebalixiyê de
xwe bi hêdî diyar dike.
Di her gavê jiyanê de,
di her gavê ku ez dimeşim an diseknim,
ev deng bi min re ye
wek hevriyek ku tu carî min nehêle bi tenê.
Ev evîn
ne tenê bîranîn e,
ne wêneya rojên borî ye ku li rûhê min hatine hişkirin.
Ew riyek e ku ez pê dimeşim,
riyeke dirêj û bi caran giran,
lê her gav bi ronahîyeke veşartî tije ye.
Her çend dirêj be,
her çend giran be,
ez dizanim ku ev rê
bi rastî rêya min e.
Kurdistan
li dilê min ne wek nav e,
ne tenê axek li ser nexşeyê.

Ew welatek e ku ez tê de xwe dibînim,
bi hemû wateyên xwe.
Di hêsanî û di êşê de،
di kêf û di birînan de،
Kurdistan bi min re dimîne،
wek hestek ku ji min ne veqetîne.
Ev evîn
ne bi gotinan tê temamkirin،
ne bi rêzikên helbestê bi dawî tê.
Ew bi jiyanê tê nivîsîn،
bi her hês, bi her birîn، bi her hêvî.
Û her carî،
her carî bêyî qediya xwe،
destpêka çîrokek nû ye.

Taal is een middel, geen maat voor identiteit,
Her çend ez kurdî baş ne nivîsim,
ez kurd im...
û nikarim nasnameya xwe înkar bikim.
Ziman amúrek e ji bo îfadeyê,
ne pîvana nasnameyè.
Ez kurd im bi fitretê,
û ez ê her dem serbilind bim.
Ibrahim Haidar
— bi rêya eviné ù jiyané

Beş 04 — Nivîsarên Dirêj (Kurte) 04

Her çend ez nivîsandina bi kurdî baş ne zanibim,
Xwedê min kurd afirandîye,
û ez nikarim nasnameya xwe înkar bikim an biguherînim,
her çend bikaribim… ez ê qet nekinim.
Ji hemû kesên ku ji min dipirsin:
Tu çima bi erebî zêdetir dinivîsî, gava tu kurd î?
Ez dibêjim:
Ziman amûrek e ji bo îfadeyê, ne pîvana nasnameyê.
Kurdî ne tenê ziman e,
belkî rîş û dîrok û nasname ye ku di nav min de dijî.
Ez kurd im bi fitretê,
ne bi nivîsandinê an bi zimên.
Û ez ê her dem bi kurdbûna xwe serbilind bim.

Ez nizanim çima hinek xwe dikujin daku bi belge û pirtûkan isbat bikin ku ev erd yê me ye... Xwedê ev erda bi rûhekî Kurdî afirandiye, û wê her ya me bimîne, çi dibe bila bibe.

Çiya naçin, derya ranaveşe, û mirovê rast ew e yê ku koka xwe di her axê de diçikîne, heya ku dilê wî bîhna welat jê bê.

Lê ev evîn ne gotin e ku bi asanî bê gotin, ne helbest e ku bi rêzikên kurt bê girtin.
Ew hestek e ku bi şertan nayê girtin û bi sînorên zimanê re razî nabe.

Çimkî ev evîn ne şert e, ne şertname ye, ne şertên din hene.
Ev tenê evîn e… evîna ku ez pê dimeşim, evîna ku min çêkir, û ku ew jî min çêkir.

Ez nizanim evîn di dilê min de
ji bo te çêbû…
an tu hatî
da min fêm bikî
ku evîn bê te ne.

Kesê ku zimanê bav û kalên xwe nizane,
ev ne şert e ku ew ne kurd be.
Lê her kurdek divê bi hêvî û hezkirin
hîn bibe zimanê xwe,
ji ber ku ev mîrata bav û kalan e.

Em bi zimanê xwe axivîn,
tevî zindan û gefan.
Em agirê Newrozê
li bin devên çekan vêxistin.
Û kesê ku dibêje doza me
tenê ziman an cejn e,
hîn fêm nekiriye
wateya ku kurd bûn e.

Kurdistan li dilê min ne tenê nav e, ne tenê axek li ser nexşeyê.
Ew welatek e ku ez tê de xwe dibînim bi hemû wateyên xwe.

Hêvî ji dûr nayê…
di nav birînê de mezin dibe.
Ibrahim Haidar

Beş 05 — Evîn, Hêvî, Birîn

Hêvî ji dûr nayê… di nav birînê de mezin dibe.
Kes ne bi bêxemî mezin dibe… bi têkçûnê fêm dike xwe.
Rê ne her gav vekirî ye… lê gav her tim hene.
Demên dijwar derbas dibin… lê nîşanên wan dimînin.
Mirov her car bi hêz nayê… carinan bi sebrê.
Tiştên ku em wenda dikin… carinan em xwe tê de dîtin.
Hinek şevên dirêj ne ji bo tarî ne… ji bo fêmkirinê ne.
Her destpêk bi tirs tê… lê bi bawerî dimeşe.
Dil ku bi hêvî tije be… ne bi lez, lê bi aramî diçe pêş.
Ev jiyan ne her gav dilxweş e… lê her gav hînker e.
Evîn carinan bêdeng tê… lê dirêj dimîne.
Kes ku xwe fêm bike… dinyayê jî hêsantir fêm dike.
Rê her gav zelal nîne… lê kesek ku dimeşe wê dît.
Em bi hemû şertan re nayên şikestin… bi wan re em diguherin.
Hin tişt bi gotin têne şikandin… hin bi bêgotin têne başkirin.
Rojek bi hêvî dest pê dike… her çend bi westiyê biqede.
Evîn bê te, wêneyek vala ye li dilê min.
Dema ku dil dixwaze, evîn her tim bi min re ye.
Hêvî û ronahî, her tim di nava dilê min de dijîn.
Her çend ronahî dûr be, evîn wê li min maye.
Jiyana min bi te re tê, bê te vala ye.
Evîn wek ronahî li ser şemalê dilê min tê.
Gava dil dixwaze, hestên min bi te re têne.
Her rojek nû, evîn têkiliya min digire.
Di nav şevê tarî de, evîn wek stêrkên rojê tê dîtin.
Evîn wek hêvî li ser şemalê dilê min tê danîn.

Ronahiya rastiyė di tariya herí kür
de bëtir diçirise.
The light of truth shines brigther in the deepest darkness.
Ibrahim Haidar
— bi rêya eviné ü jiyiané

Beş 06 — Jiyan, Ronahî, Xewn

Van rojanê dawî, me nas kir kî li gel me ye… û kî ne.

Rê her carê me dibe cihê ku em jê hatine, lê dil her dem li benda sibeheke nû ye.

Ronahiya rastiyê di tariya herî kûr de bêtir diçirise.

Her rojê ku roj û tarî li hev dijîn, ez dikim ku ronahiyê di dilê min de maye.

Rojek nû her tim di ser rêya xewnên min de tê.

Her çend ronahî dûr be, evîn wê li min maye.

Ku hevalê te ker be, divê gotina te nerm be.

Li ser rêya xewnên min, evîn wek hevalek min e.

Rojên xweş bi te re têne, bê te vala ne.

Rojekê şer dê raweste, serokên siyasî dê
bi pêkve destan bigirin û bixenin,
le di paşi wan de malbat dê li ser kursiyên
vala rûmetên wenda yên xwe bibinin,
zarok dê li derî li bavên xwe bisekinin
ku êdi nayên,
û hezkirin dê li nav berfê bêtir li rûyên ku
herdem wenda man bisekinin,
Ez nikarim bibêjim kê şerê winla kir,
lê ez baş dizanim kê welat firot,
kê drav wergirt,
û kê bi xwîn, bi can û bi
pêşerojê xwe bihesab hat.
Ibrahim Haidas
-bi rêya evînê û jîyanê

Beş 07 — Jin, Jiyan, Azadî

Rojekê şer dê raweste, serokên siyasî dê
bi pêkve destan bigirin û bixenin,
le di paşî wan de malbat dê li ser kursiyên
vala rûmetên wenda yên xwe bibinin,
zarok dê li derî li bavên xwe bisekinin
ku êdî nayên,
û hezkirin dê li nav berfê bêtir li rûyên ku
herdem wenda man bisekinin,
Ez nikarim bibêjim kê şerê winla kir,
lê ez baş dizanim kê welat firot,
kê drav wergirt,
û kê bi xwîn, bi can û bi
pêşerojê xwe bihesab hat.

Jin, jiyan û azadî… evîneke nehatî şikandin.
Ez bawer dikim ku wî gava zîlê jinêkî kurd qutkir, wisa difikir ku dibe ku
ewê bixwîne an bibêje ku em têkçûn.
Lê wî fêm nekir ku zîlê jinêkî kurd têk nayê—û gelê kurd jî têk nayê.
Her qutkirin, her bêşerafî, her destê xwe li ser jinêkî şehîd,
em zêdetir bi hêz, bi qasîrî û bi azmê azadî dike.
Ev jin ji bo welatê xwe ket, ji bo parastina welatê xwe şehîd bû.
Û wî hîn jî fêm nekir: ne em têkçûn… lê em qelew dikin.
Her gav ku wan dest li ser me dibin,
em zêdetir radibin, zêdetir li azadîyê digerin.
Jin Jiyan Azadî.

Di nav bajarê me, mezinahî li ser
xwarin, zanîn û îmanê têne nedîtin.
Her tişt li vir heye, lê mirovan hîn ne,
şîrîn ne, û xwedê nas nakin.
Ibrahim Haidar
— bi réya eviné ŭ jiyané —
SCHOOL
RESTAURANT

Beş 08 — Welat, Ziman, Rûmet

Ziman amûrek e ji bo îfadeyê, ne pîvana nasnameyê.

Ez qet rîsên xwe yên kurdî na inkar dikim…
Kurd im. Kurd bûme, Kurd dijîm, û bi rûmetê Kurdî dimirim.

Di nav bajarê me, mezinahî li ser xwarin, zanîn û îmanê têne nedîtin.
Her tişt heye… lê mirovan hîn ne, şîrîn ne, û xwedê nas nakin.

Ziman çeka ronahiyê ye.
Bê nasname, bê jiyan.

Welat ne gotinek e ku were jibîrkirin,
ew hebûna me ye.
Doza wî jî bi me re dijî û bi me re dawî dibe.

Kurd qet ji tirsê nizanî, belkî ji ber ku di nav keftaran de jiyan kiriye û xiyaneta wan bûye tiştekî asayî.

Ez naxwazim ku fêm bikim…
Tenê naxwazim ku bêhurmet bim.
Ez dengê xwe bilind nakim da ku serkeftin bigirim,
ne jî destê xwe dirêj dikim da ku hêzê xwe nîşan bidim.
Kesê ku rûmeta xwe nas dike,
pêdivî nîne ku şerê biwinê…
ew ji destpêkê tê de tune ye.

Di cihê şaş de, her çiqas tu bi herî baş a ku dikî jî, wê têr neke.
Lê di cihê rast de, tenê hebûna te jî dê bibê bûyer û pîrozbahî.

Şikestin û hêvişan te nîşan nade
ku eşêweqêre bextewar ne,
lê tenê ew tê manaya ku
bextewarî ji dayê nakê.

Em ji şeran hez nakin, lê eger şer dest pê bike,
keçekên me bi qasî deh zilam e,
û zilamên me bi qasî eşîrekê ye.

Li vê erdê rîşên min qewî ne… ba nayê min têrsandin.

Eger zimanê min te lerz dike, tu li erdê min î.

Kurd serê govendê xwe jî bi birayê xwe re parve nake,
tu hêvî dî ku ew mafên xwe bi kesekî serê çargoşe bide?

Aşti rêya me ye, ne şer.
Lê dema ku şer tê, em jî têne.

Le dîrokê me xwîn tune ye… her xwîn dibin deng û her deng dibin şer.

Tu dikarî bibêje em bê deng in… lê tu nikarî rawestî em bê şer in.

Rojek nû ji asman naxwaze… ji dilê mirovan tê.

Her çiya tarî be… rojê wê li ser derkeve.

Em her gav ku têk dikin… ji nû ve ava dikin.

Tu bi têkoşî qet ser nakî…
Serkeftin tenê bi rûmet tê.

Qĕrína Rümetĕ
"Gava ku zimanĕ te tĕ gilrtin,
dewletĕ te tĕ girtin ü u
dibĕjin em birayien hev inev in.
ev birayji nine, girtijĕ ye.
Gava dibĕjen na ji dadeletetĕ te,
na ji dewletĕ te, na ji imanĕ te,
na ji zimanĕ te birayji li ku ye?
Em e an ji şi bĕ
bĕ, şĕrrĕ welatĕ kwe."
"Biratiya Rast bi Rûm Dest Pĕ Dicke."
Azadi Ji Her Tisti Pêşvetir e... Ü
"Azadi Ji Her Tisti Pêssvetir ye.
"Ziman Çeka Ronahiyiĕ ye."
Bĕ Nasname, Bĕ Jiyan.
Ibrahim Haidar
bi rĕya evinĕ ü jiyianĕ

Beş 09 — Qêrîna Rûmetê

Ziman amûrek e ji bo îfadeyê, ne pîvana nasnameyê.

Kurd hatime dinyayê, bi kurdî dijîm û bi kurdî dimirim.
Ev nasnameya min e, ji dilê min hatiye nivîsîn,
û bi mirinê jî nayê guhartin.

Xetere rastîn ne ew e ku çete digire, lê ew e ku ji mirinê natirse… wî ji kesekî re nizim nake.

Her kurd ji xwe re nasnameya xwe hêsan dike, û bi dil û can xwe dikare wê biparêze.

Gava ku zimanê te tê girtin, dewletê te tê girtin…
ev birayî nîne, ev rîya girtiyê ye.
Kesê ku bi vî razî ye, bê îman e an jî bê şerê welatê xwe.

Rojên xirab nikarin hêz û rûmetî me bişikînin.
Em gelê ne ku êş û dijminî di xwarina me de dixwînin, û her xwarinê êşê dînin bo hêz, rûmetî û berdanî bo gelê me.

Kurd Im Ez
— Şerê Ibrahim Haidar —
Kurd im ez, beri her partî
Beri nav û beri şert
Li ser vè axè mezin bûm
Bi navè xwe, bi dengè xwe, bi şert
Kurd im ez, beri her ol
Berî her şèrt û baweri
Xwedè min bi vi navi çèkir
Ü bi vi navi daye min hebûnę
Kurd im ez — Kurd dimînim
Bijîm an bimirim, Kurd im ez
Kurd im ez — Kurd dimînim
Navè min, rihè min, axa min — Kurd im ez
Gava giyan ji min were standin
Ne ji navè din, ne ji rengè din
Bi navè Kurd ez è standin
Bi wî navi ez derbas dibim
Heger partî hemû winda bibin
Heger welat hemû ji hilweşin
Ez è bimînim li ser vè axè
Bi dil, bi can, bi navè Kurd
Kurd im ez — Kurd diminim
Berî her tistî, piştî her tiştî
Kurd im ez — Kurd dimînim
Bijim, bijîm... û bimirim Kurd — Kurd
— Ibrahim Haidar

Beş 10 — Stran — Kurd Im Ez

[Beşa 01]
Kurd im ez, berî her partî,
berî nav û berî şert.
Li ser vê axê mezin bûm,
bi navê xwe, bi dengê xwe, bi şert.

[Beşa 02]
Kurd im ez, berî her ol,
berî her şert û bawerî.
Xwedê min bi vî navî çêkir,
û bi vî navî daye min hebûnê.

[Kors]
Kurd im ez — Kurd dimînim.
Bijîm an bimirim, Kurd im ez.
Kurd im ez — Kurd dimînim.
Navê min, rihê min, axa min — Kurd im ez.

[Beşa 03]
Gava giyan ji min were standin,
ne ji navê din, ne ji rengê din.
Bi navê Kurd ez ê standin,
bi wî navî ez derbas dibim.

[Beşa 03]
Heger partî hemû winda bibin,
heger welat hemû jî hilweşin,
ez ê bimînim li ser vê axê,
bi dil, bi can, bi navê Kurd.
[Kors — Dawî, bi hêz]
Kurd im ez — Kurd dimînim.
Berî her tiştî, piştî her tiştî.
Kurd im ez — Kurd dimînim.
Bijîm, bijîm… û bimirim Kurd — Kurd.

Ez ne Ereb im, ne Fars im ú ne Tírk im.
Ez Kurd im.
Kurd hatime dinyayě, bi kurdi dijim ú bi kurdî dimirim.
Ev nasnameya min e, ji dilé min hatiye nivîŝin,
ú bi miriné jĭ nayě guhartin.
— Ibrahım Haıdar —

Beş 11 — Gotinên ku dilê min hejandin

Ez ne ereb im, ne fars im û ne tirk im. Ez kurd im.
(Gotineke navdar a siyasetmedarê kurd Şerafettin Elçi)

Me derman ji bo her tiştê dît… lê me derman ji bo bênamûs ne dît.
(Gotineke gelêrî)

Şêr şêre, çi jine çi mêre.
(Metelokekî kurdî yê navdar)

Dijminên bav û kalen nabin dostên lawên.
(Ji mîrata pêşiyan - bi guhertoyeke nû)

Di bejîn rîh bibê bost, dijmin nabê dost.
(Metelokekî kurdî yê kevn)

Dawî

Ev pirtûk bi evîn, bi birîn, bi hêvî,
û bi rûmeta Kurdistanê hatiye nivîsîn.

Her gotin, her rêzik, her stran
ji dilê min hatiye,
ji wisa jî dixwazim ku bi dilê te bigihêje.

Her kes ku evînê welatê xwe di dilê xwe de diparêze…
ev pirtûk jî yê wî ye.

Bo hemû yên ku jiyana min dişopînin û li ser min qeseyê dikin…
rawestinê nekin. ya ku tê, hêj baştir e…….

Derbarê Nivîskar

Ibrahim Haidar
Nivîskar û xwedî ramandineke wêjeyî, li bajarê Efrînê hatiye dinê. Bi nasnavê "Bi rêya evînê û jiyanê" di nav raya giştî de tê naskirin. Berhemên wî zêdetir li ser felsefeya hebûnê, evîn û hûrguliyên jiyanê ne. Gotinên wî yên kurt ku kûrahiya hestên mirovî vedibêjin, di demeke kurt de li ser torên civakî belav bûne. Armanca wî ya sereke ew e ku bi rêya peyvê, bandoreke erênî û mirovî di dilê xwendevanan de bihêle

----

Ibrahim Haidar

-bi rêya evînê û jiyanê

Evîna min bo Kurdistané —
ji dilê xwe, ji hêvî û berxwedanê,
çîrok û helbestên min têne nivîsandin.

Ibrahim Haidar

–bi rêya evînê û jíyané